

KARIN RAMAKER SCHREEF EEN BOEK OVER HET LEVEN ZONDER PARTNER

Single: vloek of zegen?

Single zijn, is het een voor- of een nadeel? Is het zielig in je eentje of juist heel stoer dat je aan niemand verantwoording moet afleggen? Zijn singles altijd happy of eerder doodongelukkig? De Nederlandse blogster Karin Ramaker (40) was zelf meer dan tien jaar single en vond het tijd om een aantal misverstanden en vooroordelen over singles de wereld uit te helpen. Dat doet ze met haar boek 'Gewoon Single', waarin herkenbare en sappige verhalen van singles afgewisseld worden met een hoofdstuk kooktips en recepten voor één persoon.

Er zijn natuurlijk al veel boeken over singles. Maar ik wilde een boek schrijven dat ook door koppels gelezen kan worden. En dan vooral om ervan te leren. Ik wilde een zo realistisch mogelijk beeld schetsen van het leven van singles, wat er allemaal komt bij kijken. Dat zijn leuke dingen, maar ook minder leuke.'

Is het gelukt om een realistischer beeld te geven dan wat de media ons voorschotelen over de happy single?

Karin Ramaker: Ik denk van wel. Ik heb natuurlijk heel wat typerende verhalen verzameld, vooral de datingverhalen zijn herkenbaar. Maar ik heb ook geprobeerd om realistisch te kijken naar hoe het dagelijks leven van een single eruit ziet. Er zijn singles die écht niet blij zijn met hun situatie. Ze willen het liefst zo snel mogelijk een partner en gaan er ook heel actief naar op zoek. Maar velen zijn gewoon tevreden met hun leven. Ze hebben een goede job, veel vrienden, ze kunnen zich amuseren en ondernemen veel dingen. Dat is dan wel zonder partner, maar dat vinden ze prima. Dat kan een tijdje zo blijven duren, maar ik heb wel ervaren dat de meeste singles uiteindelijk een partner willen vinden.

Veel singles zijn actief op zoek naar een partner, anderen zoeken bewust niet en wachten tot er iets op hun pad komt. Wat is de beste aanpak? Ik kan alleen maar teruggrijpen naar mijn eigen ervaring. Ik ben best wel lang single geweest. In het begin wilde ik niet zoeken naar een partner, ik was tevreden met mijn leven alleen. Maar eind de twintig

besepte ik wel dat ik eropuit moest, wilde ik toch een partner vinden. Want dat komt niet altijd vanzelf. Als je echt met iemand samen wil zijn en je vriendenkring voldoet niet meer aan die behoefte, dan moet je toch op een of andere manier actief gaan rondkijken. Zeker als je niet echt een café-ganger bent die voortdurend nieuwe mensen ontmoet, dan is het goed om andere wegen te vinden, waaronder online daten. Dus waarom niet doelbewust op zoek gaan? Ik vind dat niet verkeerd. Als je niet zoekt, dan laat je jezelf ook niet zien aan potentiële partners. Maar uiteindelijk moet je doen waar je je goed bij voelt.

Als single had je vaak het gevoel dat je je moest verantwoorden. Hoe komt dat?

De norm van 'huisje, boompje, beestje' leeft nog altijd heel sterk bij de mensen. En ze zien dat het liefst in de juiste volgorde. Eerst krijg je een vriend, dan moet er getrouwd worden en dan komen er kindjes. Maar als je lang single blijft, vinden mensen dat vreemd en beginnen ze vragen te stellen. Daar voelde ik me niet altijd even prettig bij. Ik voelde me dan abnormaal. Ik kreeg vaak te horen: 'Waarom ben jij nu nog altijd single, hoe zit dat met jou?'

Singles zijn allang geen uitzondering meer en worden maatschappelijk veel beter aanvaard dan vroeger. Waarom blijven mensen zich er dan toch zo'n mening over vormen?

Ik denk dat eens mensen een relatie hebben, ze op een andere manier naar singles kijken. Koppels die omgaan met vrijgezellen vinden dat wat zij hebben toch beter is.

Het is een soort van geruststelling als hun single vrienden ook aan een partner geraken. Volgens mij heeft dat te maken met projectie: wat zij hebben, wordt, wensen ze ook een ander toe. Het is zo zielig als een vriend alleen overblijft, dus doen ze hun best om die single ook aan een partner te helpen. Dat gebeurt heel vaak. Ik betrap mezelf er ook soms op dat ik single vriendinnen wil koppelen aan iemand. Maar niet elke single zit te wachten op die goedbedoelde bemoeienissen.

Je had bij het maken van je boek veel moeite om mannen te vinden die wilden vertellen over hun single leven. Hoe komt dat?

Mannen doen daar wat stoerder over. Als ze ongewenst single zijn, durven ze daar niet zo gauw voor uit te komen. En mannen die dan wel bereid waren om te getuigen, kwa-

men met de meest stoere verhalen over alle dates die ze hebben gehad. Ik kon daar dan ook niet echt een eerlijk verhaal over schrijven, dus heb ik die niet in mijn boek opgenomen. De weinige mannen die wel in het boek staan, hadden een eerlijk verhaal en durfden er openlijk over te spreken. Maar bij vrouwen ging het makkelijker om goeie getuigenissen te krijgen.

Wat zijn volgens jou de grootste voordelen van single zijn?

De ultieme vrijheid, kunnen gaan en staan waar je wil. Nogal wat mensen vermeldden 'geen schoonouders hebben' als een voordeel, en minder familiale verplichtingen. Geen afspraken moeten maken over het huishouden vinden singles ook leuk, en niet geconfronteerd worden met een ander zijn rommel of slecht humeur. En vooral: je kan je leven helemaal inrichten zoals je zelf wil. Je neemt zelf beslissingen, maakt eigen keuzes, je hoeft met niemand rekening te houden. Dat is voor veel singles een groot voordeel. Maar voor sommigen ook net een nadeel. Mensen die heel graag een partner willen, verlangen er juist naar om keuzes te kunnen delen met iemand. Ook het alleen moeten verwerken van verdriet is moeilijk.

En hoe zit het met de kinderen van de doorsnee single?

Daar zijn heel wat mensen mee bezig. Ik ken zelf twee single vrouwen die ervoor gekozen hebben om met IVF en een spermadonor een kind te krijgen. Dat is een goede optie, maar ook een moedige beslissing. Ook al voelen veel singles zich best tevreden, op een gegeven moment steekt die kindervraag toch de kop op. Je komt op een bepaalde leeftijd, je bent al een tijdje alleen en vraagt je af hoe je toekomst er zal uitzien. Vooral bij vrouwen gaat de biologische klok tikken. Dat kan moeilijk zijn.

Naar de eindejaarsperiode kijken veel singles niet bepaald uit. Heb je tips om als single die dagen door te komen?

Je zou zo veel mogelijk plannen kunnen

maken met vrienden, zodat je niet alleen thuis moet blijven. Maar dat is nu net vaak het probleem met de feestdagen, want dan hebben de mensen die je kent al plannen met familie. Als het niet lukt om iets af te spreken, maak het jezelf dan zo gezellig mogelijk thuis. Verwen jezelf. Alleen zijn met kerst of oudjaar, dat hoeft niet zielig te zijn. Het is maar hoe je het bekijkt.

Mede dankzij het internet zou het nu makkelijker moeten zijn om een partner te vinden. Toch zijn er steeds meer alleenstaanden. Hoe komt dat?

Ik denk dat we allemaal wat kieskeuriger geworden zijn. We leggen de lat heel hoog bij het zoeken naar een partner. Bovendien willen vrouwen het liefst een partner die op gelijk niveau of hoger opgeleid is dan zijzelf. Mannen zoeken eerder naar een vrouw die gelijk of lager opgeleid is. Dus dat zit al scheef, het maakt dat er een overschot aan hoogopgeleide vrouwen op de datingmarkt zitten die heel moeilijk een partner vinden die aan hun eisen voldoet. En hoe ouder je wordt, hoe vaker je singles tegenkomt die al kinderen hebben. Daar zit niet iedereen op te wachten, het is voor die mensen met kinderen dan ook lastiger om iemand te vinden. En met de leeftijd wordt ook je spreekwoordelijke rugzak groter en wordt het gecompliceerder om met die bagage in een nieuwe relatie te stappen. Dat zijn allemaal dingen waardoor singles kieskeuriger worden. **Ben je zelf vrouwen tegengekomen die geen partner vinden omdat ze hoogopgeleid zijn?**

Jazeker. Een vriendin zit op een datingsite en uitte haar ongenoege dat het aantal hoogopgeleide mannen erg tegenvalt. Mijn vraag was dan waarom ze haar zoekcriteria niet wat uitbreidt. Want het is toch niet zo dat een timmerman of een loodgieter automatisch minder slim of minder interessant is dan een man met een universitair diploma? Maar blijkbaar willen mensen toch liefst iemand vinden die in hun eigen straatje past. Ik begriep wel dat je als single kijkt naar overeenkomende interesses, maar door je eisen te strikt te kaderen, mis je misschien die ene leuke timmerman die heel erg lief, intelligent en betrouwbaar is. Ik denk toch dat mensen iets te kieskeurig zijn op dat vlak. Eerlijk gezegd, ik deed dat zelf vroeger ook vaak, na een eerste date meteen zeggen: 'Nee,

dat wordt niks.' Maar soms moet je wat meer geduld hebben en kijken hoe het dan gaat. Je moet elkaar toch altijd eerst leren kennen voor je conclusies trekt. En naar mijn ge-

situatie, maar niemand durft ervoor uit te komen. En zelfs mensen die geen maagd meer zijn, maar al jaren single, ook dat is taboe. Een tijdje geleden zei ik in een interview dat ik

„Singles zitten niet te wachten op goedbedoelde bemoeienissen

voel zijn vrouwen kieskeuriger dan mannen. Het zijn vaker de mannen die een tweede keer willen afspreken, terwijl de vrouwen zeggen dat het voor hen niet meer hoeft. Soms is dat heel jammer.

Er zijn veel misvattingen over singles. Wat is volgens jou de allergrootste of de meest ergelijke?

Dat je heel ongelukkig bent als single en dat je het in je eentje niet redt. Ik vond het zelf altijd raar als mensen dat dachten van mij. En ook het idee dat singles het hele weekend uitgaan en veel opwindende dingen beleven. En op maandag vragen collega's dan of je 'gescoord' hebt in het weekend. Alsof je als single altijd aan de boemel bent of intensief op zoek bent naar een vriendje. Ook over je eet- en leefgewoonten wordt veel gespeculeerd. Singles eten alleen maar fastfood en zorgen niet voor zichzelf, denken mensen. Dat klopt ook niet.

Singles kunnen blijkbaar ook lijden aan een nieuwe fobie: anuptaphobia, de angst om altijd alleen te blijven. Is dat een realistische angst?

Ik kwam het tegen tijdens mijn research en het blijkt echt te bestaan. Mensen die heel angstig zijn om voor altijd partnerloos te blijven. Maar nu, ik denk dat iedere single wel momenten kent waarin hij of zij even nadenkt over de toekomst en er eventjes voor vreest om de liefde nooit tegen te komen. Dat is een bekend gevoel, maar het gaat wat ver om dat meteen een fobie noemen. **Kwam je ook mensen tegen die nog maagd waren en zich daarover schaamden?**

Ja, de mensen die nog nooit een partner hebben gehad, en daar was er eentje bij die nog maagd was, schamen zich heel erg. Ze denken dat er iets mis is met hen en dat ze daarom de juiste persoon nog niet zijn tegengekomen. Er rust een groot taboe op maagd zijn, zeker na je dertigste. Nochtans zijn er wel meer mensen van die leeftijd in dezelfde

tien jaar single ben geweest en toen schrok de presentatrice. Terwijl ik tussendoor wel dates gehad heb. Ik heb niet stilgezeten, maar gewoon heel zelden iemand ontmoet met wie ik een relatie wou beginnen. Zelf maakte ik daar niet zo'n probleem van, maar andere mensen schrikken daar wel van. Dus is het begrijpelijk dat singles daar liever niet over praten. Mensen vragen zich af wat je dan doet als je zolang alleen bent. Hoe los je dat op, willen ze weten. Ze gaan je ook pushen, dat je er dringend iets aan moet doen. Maar sommige singles hebben daar helemaal geen behoefte aan.

Je zegt in je nawoord dat het niet verkeerd is om een tijdje alleen te leven. Hoe bedoel je dat?

Ik vind dat het voor je persoonlijke groei niet verkeerd is om een tijdje eigen boontjes te doppen. Dus echt alleen beslissingen nemen en alles alleen regelen. Want dat betekent dat je op jezelf staat en niet op een ander hoeft te leunen. En als je dan een partner krijgt, blijf je ook meer jezelf en weet je dat je je ook alleen kan redden, wat er ook gebeurt. Dat is goed voor je zelfvertrouwen en zelfontwikkeling. Je wordt er sterker van als je eens een paar jaar alleen woont. Maar aan die persoonlijke groei kan je ook werken binnen een relatie. Ook al ben je samen met iemand, het is goed om toch je eigen dingen te blijven doen.

Tekst: Kristel De Smet

'Gewoon Single', Karin Ramaker, Scriptum, € 17,95

